

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 633

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 28 iunie 2022

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 627 din 7 octombrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în ansamblul său, și a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. d) și g) din aceeași lege.....	2-5	816. — Hotărâre privind recunoașterea Asociației GAL Valea Dunării Sudolt, județul Dolj, ca fiind de utilitate publică	9
Decizia nr. 628 din 7 octombrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, în ansamblul său, și ale art. II din aceasta, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, în ansamblul său, și ale art. 1 alin. (1) din aceasta, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, în ansamblul său, și ale art. 1 alin. (1) din aceasta	5-9	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		998/1.491. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul transporturilor și infrastructurii, și al ministrului finanțelor pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2022 și a situației centralizate privind veniturile și cheltuielile din bazele de cost pe anul 2022 ale Regiei Autonome „Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian — ROMATSA”	10-13
		1.570. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind stabilirea modelului-cadru al acordului de colaborare dintre gestionarul fondului cinegetic și unitățile administrativ-teritoriale de pe raza fondului cinegetic	14-15
		ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR DIN ROMÂNIA	
		16. — Decizie pentru prorogarea termenului prevăzut de Decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor din România nr. 5/2022 privind înființarea, organizarea și funcționarea Corpului experților medicali al Colegiului Medicilor din România	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 627**

din 7 octombrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în ansamblul său, și a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. d) și g) din aceeași lege

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în ansamblul său, și a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. d) și g) din Legea nr. 161/2003, excepție ridicată de Petrică Simiuc în Dosarul nr. 959/45/2015 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.262D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 613 din 10 octombrie 2019 și Decizia nr. 279 din 4 iunie 2020.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 29 mai 2019, pronunțată în Dosarul nr. 959/45/2015, **Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 161/2003, în ansamblul său, și a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. d) și g) din Legea nr. 161/2003**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Petrică Simiuc cu prilejul soluționării recursului împotriva unei sentințe judecătorești pronunțate într-o cauză având ca obiect cererea de anulare a unui raport de evaluare a incompatibilității, întocmit de Agenția Națională de Integritate.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia invocă motive de neconstituționalitate extrinsecă și intrinsecă. Sub aspect extrinsec, susține, în esență, că expunerea de motive ce însoțește proiectul de lege privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției este extrem de sumară, fără o dezvoltare punctuală a motivelor care au stat la baza edictării unor astfel de măsuri, deficiență ce echivalează cu

nerespectarea formei cerute inițiativei legislative, precum și a principiului legalității, de esența statului de drept.

6. În ceea ce privește neconstituționalitatea Legii nr. 161/2003, în raport cu art. 61 alin. (1) și art. 114 alin. (1) din Constituție, autorul susține, în esență, că adoptarea legii, prin angajarea răspunderii Guvernului în fața Parlamentului, și modul în care a acționat Guvernul nu respectă principiul separației puterilor în stat și rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare. În opinia autorului excepției, contrarietatea cu dispozițiile art. 102 alin. (1) din Constituție derivă din faptul că prin adoptarea Legii nr. 161/2003 au fost încălcate prevederile programului de guvernare în privința angajamentului asumat cu privire la respectarea separației puterilor în stat, recunoașterea rolului Parlamentului de for legislativ, de „centru motor al vieții politice și al democrației constituționale”, la creșterea autonomiei locale și eficientizarea administrației publice. În concret, programul de guvernare nu prevede măsuri de natura celor stabilite prin normele criticate. În susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt invocate Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative și aspecte din jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

7. Ca motive de neconstituționalitate intrinsecă, autorul susține contrarietatea dispozițiilor de lege criticate cu art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, invocând nerespectarea accesibilității și previzibilității legii, cu consecința încălcării dreptului la apărare. Prin modul deficitar de redactare a prevederilor art. 87 din Legea nr. 161/2003, în general, și ale 87 alin. (1) lit. d) și g), în special, se evidențiază lipsa de precizie și claritate, având în vedere utilizarea noțiunilor de „funcție” și „calitate” în mod inadecvat, ambiguu. Spre exemplu, în înțelesul art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003, noțiunea de „calitate” în sintagma „calitatea de comerciant persoană fizică” nu este potrivită, noțiunea adecvată pentru activitatea regulată și remunerată fiind cea de „funcție”. Încălcarea principiului securității juridice este consecința nerespectării Legii nr. 24/2000, în aplicarea căreia este necesară reglementarea unitară a incompatibilităților și a conflictelor de interese, în scopul realizării unei sistematizări a materiei, cu consecința accesibilității și predictibilității legii, de natură să determine eliminarea interpretărilor divergente, așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa. Astfel, în mai multe decizii, plecând de la dispozițiile art. 142 alin. (1) coroborate cu art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea Constituțională s-a pronunțat în sensul că încălcarea normelor de tehnică legislativă, în special a celor referitoare la unicitatea reglementării în materie și evitarea paralelismelor, prin crearea unor situații de incoerență, instituirea unor reglementări în mai multe acte normative, impune măsuri în vederea înlăturării paralelismelor fie prin abrogare, fie prin concentrarea materiei în reglementări unice. În concret, în materia incompatibilităților și a conflictelor de interese există Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și

completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, Legea nr. 161/2003, Legea administrației publice locale nr. 215/2001 și Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali. Acest paralelism legislativ în materia incompatibilităților și a conflictelor de interese, precum și în materia administrației publice locale nu respectă principiul legalității, conducând la încălcarea principiilor securității raporturilor juridice în componența sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii, așa cum rezultă și din jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului.

8. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Reține că problema incompatibilităților privind aleșii locali a mai format obiect al controlului de constituționalitate și, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat cu valoare de principiu că incompatibilitățile reprezintă măsuri necesare pentru asigurarea transparenței în exercitarea funcțiilor publice și în mediul de afaceri, precum și pentru prevenirea și combaterea corupției, măsură ce are ca scop garantarea exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice. Sunt invocate, în acest sens, deciziile Curții Constituționale nr. 396 din 1 octombrie 2013 și nr. 336 din 11 mai 2017. Înalta Curte de Casație și Justiție nu poate împărtăși nici criticile autorului excepției care vizează procedura de legiferare sau încălcarea Programului de guvernare, acestea reprezentând aspecte care nu conduc la contrarietatea actului normativ cu prevederile constituționale invocate, chiar dacă nu sunt în deplină concordanță cu dispoziții legale inferioare Constituției.

9. În concluzie, instanța judecătorească apreciază că motivele invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate, nici cele de neconstituționalitate extrinsecă și nici cele de neconstituționalitate intrinsecă, nu relevă niciun fine de neconstituționalitate.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în ansamblul său, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, și dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. d) și g) din aceeași lege, care au următorul cuprins:

— Art. 87 alin. (1) lit. d) și g) din Legea nr. 161/2003: *„Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu: [...]”*

d) *funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, administrator, membru al consiliului de administrație ori cenzor sau orice funcție de conducere ori de execuție la societățile comerciale, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, la regiile autonome de interes național sau local, la companiile și societățile naționale, precum și la instituțiile publice; [...]*

g) *calitatea de comerciant persoană fizică; [...].”*

14. Curtea observă că partea introductivă a art. 87 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 a fost modificată prin articolul unic pct. 4 din Legea nr. 87/2017 pentru modificarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 2 mai 2017. De asemenea, art. 87 alin. (1) lit. d) a fost modificat prin articolul unic pct. 2 din Legea nr. 128/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 7 iunie 2017, având în prezent următorul cuprins: *„Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu exercitarea următoarelor funcții sau calități: [...] d) funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, administrator, membru al consiliului de administrație ori cenzor sau orice funcție de conducere ori de execuție la societățile reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, la regiile autonome de interes național, la companiile și societățile naționale, precum și la instituțiile publice, cu excepția reprezentanților în adunarea generală a acționarilor la societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a membrilor în consiliile de administrație ale unităților și instituțiilor de învățământ de stat sau confesionale și ale spitalelor publice din rețeaua autorităților administrației publice locale sau a altor reprezentanți ai instituțiilor publice din subordinea unităților administrativ-teritoriale sau la care unitatea administrativ-teritorială pe care o conduce deține participație; [...]”*

15. Însă, ținând seama de jurisprudența Curții Constituționale, concretizată în Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, precum și de prevederile aplicabile cauzei în cadrul căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că obiectul acesteia îl constituie Legea nr. 161/2003, în ansamblul său, și dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. d) și g) din aceeași lege, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 87/2017.

16. În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) privind trăsăturile statului și principiul legalității și al supremației Constituției, art. 16 alin. (2) potrivit căruia *„Nimeni nu este mai presus de lege”*, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, art. 74 alin. (1) și (3) privind inițiativa legislativă, art. 102 alin. (1) privind rolul Guvernului și în art. 114 alin. (1) privind angajarea răspunderii Guvernului.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că Legea nr. 161/2003, în ansamblul său, și prevederile art. 87 alin. (1) lit. d) și g) din Legea nr. 161/2003 au mai format obiect al controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma

unor critici de neconstituționalitate similare. În acest sens sunt, spre exemplu, Decizia nr. 3 din 15 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 4 martie 2015, Decizia nr. 91 din 3 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 356 din 25 mai 2015, Decizia nr. 71 din 22 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 26 iunie 2018, Decizia nr. 69 din 22 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 4 iulie 2018, Decizia nr. 765 din 28 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 8 februarie 2018, Decizia nr. 285 din 7 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 26 iulie 2019, Decizia nr. 228 din 2 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 754 din 19 august 2020, sau Decizia nr. 279 din 4 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1147 din 27 noiembrie 2020, ale căror considerente sunt aplicabile în mod corespunzător în prezenta cauză.

18. Referitor la criticile de neconstituționalitate extrinsecă, Curtea a reținut, în esență, că Legea privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției a fost supusă controlului anterior de constituționalitate, pe calea obiecției de neconstituționalitate (a se vedea Decizia nr. 147 din 16 aprilie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003). Astfel, Curtea a constatat că procedura de adoptare a actului normativ menționat este constituțională. Cu acel prilej, Curtea a statuat, în esență, că reglementările supuse controlului de constituționalitate, adoptate prin angajarea răspunderii Guvernului în fața Camerei Deputaților și Senatului, nu se abat de la regulile întocmirii unui proiect de lege, așa cum sunt stabilite prin Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. Având în vedere scopul unic al noii reglementări cuprinse în Legea privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, modul în care aceasta este structurată nu este de natură să afecteze dispozițiile art. 113 alin. (1) din Constituția din anul 1991 (care au devenit art. 114 din Constituția republicată în anul 2003).

19. De asemenea, în jurisprudența sa, Curtea a făcut referire la expunerea de motive a Legii nr. 161/2003, în care s-a arătat că unul dintre cele mai importante mijloace de apărare a intereselor publice, interese care trebuie să stea la baza exercitării oricăror demnități publice și funcții publice, este asigurat prin titlul IV privind conflictul de interese și regimul incompatibilităților în exercitarea demnităților publice și funcțiilor publice. Prevederile acestui titlu se înscriu pe linia documentelor internaționale în materie și se regăsesc în mare măsură în legislațiile unor state membre ale Uniunii Europene, spre exemplu, în Italia, Spania și Portugalia (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 345 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 7 august 2015).

20. În consecință, având în vedere că legea criticată este un act al Parlamentului, adoptat pe calea procedurii constituționale constând în angajarea răspunderii Guvernului în fața Camerei Deputaților și a Senatului, nu se poate reține încălcarea plenitudinii de competență legislativă ce aparține Parlamentului în calitate de „organ reprezentativ suprem și unică autoritate legiuitoare a țării”, astfel cum rezultă din art. 61 alin. (1) din Constituție.

21. Cât privește dispozițiile art. 102 alin. (1) din Constituție, Curtea reține că acestea nu au incidență în cauză, deoarece consacră, la nivel constituțional, rolul Guvernului, ca „potrivit programului său de guvernare acceptat de Parlament”, să asigure „realizarea politicii interne și externe a țării” și să exercite „conducerea generală a administrației publice”, distinct de

competența Parlamentului de a reglementa cazurile de incompatibilitate a aleșilor locali.

22. Referitor la criticile de neconstituționalitate intrinsecă formulate cu privire la dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003, Curtea a reținut că activitatea primarilor și a viceprimarilor, precum și a președinților și a vicepreședinților consiliilor județene trebuie să se circumscrie regulilor pe care legiuitorul le-a edictat în vederea creării cadrului legal de funcționare a acestora. Incompatibilitatea stabilită prin dispozițiile legale criticate reprezintă o măsură necesară pentru asigurarea transparenței în exercitarea funcțiilor publice și în mediul de afaceri, precum și pentru prevenirea și combaterea corupției, măsură ce are ca scop garantarea exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice.

23. În sens similar, pronunțându-se cu privire la dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003 și la reglementarea incompatibilităților privind aleșii locali, Curtea a mai reținut că prevederile legale supuse controlului de constituționalitate, stabilind cu claritate incompatibilități specifice aleșilor locali, dau expresie voinței legiuitorului, care a apreciat că funcțiile publice care obligă la transparența modului de utilizare și administrare a fondurilor publice sunt incompatibile cu funcțiile private, specifice mediului de afaceri, întrucât cumulul acestora ar putea duce la atingerea interesului public și a încrederii cetățenilor în autoritățile administrației publice. Astfel, nu se poate îndeplini o funcție publică ce obligă la transparența modului de utilizare și administrare a fondurilor publice, dacă, în același timp, o persoană este angrenată și în mediul de afaceri, întrucât cumularea celor două funcții ar putea duce la afectarea intereselor generale ale comunității și a principiilor care stau la baza statului de drept. Înlăturarea incompatibilității depinde de voința celui ales, care poate opta pentru una dintre cele două calități incompatibile.

24. De asemenea, calificarea unei persoane fizice ce desfășoară o activitate economică autorizată ca fiind comerciant trebuie apreciată, de la caz la caz, de către instituțiile/autoritățile competente, în funcție de coordonatele cuprinse în legislația de drept comun (art. 3 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 15 iulie 2011, și art. 6 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011).

25. Având în vedere aceste considerente, Curtea a constatat că nu este întemeiată critica referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

26. Curtea a mai precizat că stabilirea în concret a stării de incompatibilitate a alesului local revine instanței judecătorești, care, cu prilejul soluționării acțiunii formulate împotriva raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, analizează particularitățile fiecărei spețe, în lumina dispozițiilor legale incidente în materie, astfel încât soluția pronunțată să corespundă scopului legii de asigurare a imparțialității, protejare a interesului social și evitare a conflictului de interese (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 167 din 17 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 12 iunie 2015, Decizia nr. 114 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 369 din 13 mai 2016, și Decizia nr. 774 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 16 martie 2017).

27. Distinct, Curtea observă că susținerile referitoare la imprecizia dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. d) și g) din Legea nr. 161/2013, ce rezultă, în opinia autorului excepției, din utilizarea ambiguă a noțiunilor de „funcție” și „calitate” nu au relevanță constituțională, ci implică, de fapt, înțelegerea conținutului normelor juridice criticate, prin corelare cu alte dispoziții legale, vizând, în realitate, interpretarea și aplicarea legii, în cauza dedusă judecătii.

28. În același timp, critica referitoare la existența unui „paralelism legislativ” între Legea nr. 161/2003, pe de o parte, și Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, Legea administrației publice locale nr. 215/2001 și Legea nr. 393/2004 privind statutul aleșilor locali, nu poate fi reținută, deoarece obiectul de reglementare al actelor normative invocate este distinct. Legea nr. 161/2003 este

o reglementare complexă, care, pe lângă dispozițiile care au ca scop principal prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cuprinde și dispoziții din alte materii conexe, absolut indispensabile realizării scopului urmărit (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 773 din 22 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2021). Prin urmare, Curtea constată că normele în discuție au un obiect de reglementare distinct și bine definit, astfel încât nu poate reține încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, din care decurg exigențele de calitate a legii.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Petrică Simiuc în Dosarul nr. 959/45/2015 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în ansamblul său, și dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. d) și g) din aceeași lege sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 octombrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 628

din 7 octombrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, în ansamblul său, și ale art. II din aceasta, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, în ansamblul său, și ale art. 1 alin. (1) din aceasta, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, în ansamblul său, și ale art. 1 alin. (1) din aceasta

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi

salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, excepție ridicată de Emil Păscuț în Dosarul nr. 28.385/3/2018 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.275D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea Direcția Generală de Poliție a Municipiului București a comunicat note scrise prin care susține respingerea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care arată că dispozițiile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 au un conținut clar, întrunind exigențele de calitate a legii, prevăzute de art. 1 alin. (5) din Constituție. Invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 217 din 30 martie 2021 și Decizia nr. 108 din 23 februarie 2021.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Sentința civilă nr. 2.348 din 22 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 28.385/3/2018, Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative. Excepția a fost ridicată de Emil Păscuț într-o cauză având ca obiect o contestație împotriva unei decizii de pensionare.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 încalcă art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, întrucât salarizarea polițiștilor ține de regimul juridic al acestora și trebuie stabilită, din perspectiva constituțională, prin lege

organică, de către Parlament, nu printr-o ordonanță simplă a Guvernului. Astfel, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, statutul (drepturile și obligațiile) funcționarului public se reglementează prin „lege organică”. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 289 din 7 iunie 2005, ale cărei considerente au efect obligatoriu, și arată că art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 a reglementat valoarea unui element esențial al salariului polițistului, și anume „valoarea sectorială de referință” — pe baza căreia s-au calculat și stabilit „salariul de funcție” și „salariul de grad profesional” ale autorului excepției, în perioada de referință aleasă pentru stabilirea bazei de calcul și a cuantumului pensiei de serviciu. În consecință, consideră că art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 încalcă în mod vădit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, întrucât nu reprezintă „lege organică”. În susținerea ultraactivității prevederilor de lege criticate, este invocată Decizia Curții Constituționale nr. 201 din 7 aprilie 2016.

7. Autorul mai susține că art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 încalcă art. 115 alin. (1) din Constituție, în lumina căruia se poate reglementa în domeniul rezervat legii organice doar prin ordonanțe de urgență, *per a contrario*, nu și prin ordonanțe simple ale Guvernului. Împrejurarea că Guvernul, ca emitent al Ordonanței Guvernului nr. 8/2008, a intervenit în sfera competențelor exclusive ale Parlamentului, în configurație de legiuitor organic, determină încălcarea art. 1 alin. (4) din Constituție privind separația puterilor în stat. În susținerea criticii de neconstituționalitate, este invocată decizia Curții Constituționale nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008.

8. Referitor la excepțiile de neconstituționalitate ale dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 și ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 prin raportare la dispozițiile constituționale reprezentate de art. 1 alin. (4) și (5), art. 61 alin. (1), art. 115 alin. (4) și (6), art. 47 alin. (2) și art. 16, autorul invocă Decizia Curții Constituționale nr. 654 din 17 octombrie 2017 și susține critici similare de neconstituționalitate, referitoare la ultraactivitatea în timp a acestor dispoziții legale, cu consecințe asupra încălcării dreptului la pensie. Se susține și încălcarea principiului egalității în drepturi, de vreme ce „înghețarea elementelor salariale nu a fost expresia unui tratament egal și uniform pentru toți salariații”, existând categorii de salariați care au beneficiat de creșteri salariale substanțiale.

9. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate. Reține că regimul juridic al celor două categorii de ordonanțe (simple și de urgență) este diferit, aceasta din urmă neconstituind o varietate a ordonanței adoptate în baza unei legi de abilitare, ci o măsură de ordin constituțional care permite Guvernului, sub controlul Parlamentului, să rezolve anumite situații extraordinare și care se justifică pe rațiuni legate de necesitatea și urgența reglementării unei situații care, datorită circumstanțelor sale excepționale, impune adoptarea de soluții rapide în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public. Astfel, în expunerea de motive a ordonanțelor de urgență ale Guvernului nr. 99/2016 și nr. 9/2017, urgența acestor acte normative este justificată pentru încercarea de a se evita orice risc de blocaj în asigurarea resurselor bugetare, fiind îndeplinită existența cumulativă a două elemente: urgența reglementării, în situații care impun luarea unor soluții imediate, și evitarea unei grave atingeri aduse interesului public.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două

Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, notele scrise depuse la dosar, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din actul de sesizare, îl constituie dispozițiile art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 31 ianuarie 2008, cu modificările ulterioare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1035 din 22 decembrie 2016, și ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2017.

14. Curtea observă că dispozițiile art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 au fost abrogate prin art. 48 alin. (1) pct. 26 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009. De asemenea, Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 a fost respinsă prin Legea nr. 49/2012 privind respingerea Ordonanței Guvernului nr. 8/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 22 martie 2012. Prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență Guvernului nr. 99/2016 și ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență Guvernului nr. 9/2017 au avut aplicabilitate limitată în timp la perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2017. Însă, având în vedere cele reținute prin Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, și faptul că dispozițiile de lege criticate sunt incidente în cauza în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, urmează a se exercita controlul de constituționalitate asupra dispozițiilor legale cu privire la care Curtea Constituțională a fost sesizată. De

asemenea, având în vedere că în cauză sunt formulate și critici de neconstituționalitate extrinsecă, Curtea reține ca obiect al excepției și actele normative, în ansamblul lor, respectiv: Ordonanța Guvernului nr. 8/2008, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017.

15. Dispozițiile legale criticate au următorul cuprins:

— Art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008: „(1) *Începând cu data de 1 aprilie 2008, valoarea de referință sectorială pentru determinarea soldelor de funcție și grad ale personalului militar, potrivit prevederilor Legii nr. 138/1999, cu modificările și completările ulterioare, valoarea de referință sectorială în raport cu care se calculează salariile funcționarilor publici cu statut special, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 353/2003, cu modificările și completările ulterioare, și valoarea de referință sectorială în baza căreia se calculează salariile funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 462/2006, cu modificările ulterioare, se stabilesc la 193,4694 lei.*

(2) *Începând cu data de 1 octombrie 2008, valoarea de referință sectorială prevăzută la alin. (1) devine 197,3387 lei.*

(3) *Soldele de funcție și de grad ale personalului militar, respectiv salariile pentru funcția îndeplinită și pentru gradul profesional deținut de funcționarii publici cu statut special, calculate potrivit alin. (1) și (2), vor fi întregite la un leu, în favoarea personalului.”;*

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016: „*În perioada 1 ianuarie—28 februarie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2016 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.”;*

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017: „*În perioada 1 martie—31 decembrie 2017, se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna februarie 2017 cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare lunară, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.”*

16. În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (4) și (5) privind separația și echilibrul puterilor și principiul legalității și al supremației Constituției, art. 16 privind egalitatea în

drepturi, art. 47 alin. (2) privind dreptul la pensie, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, art. 73 alin. (3) lit. j) privind reglementarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici și art. 115 alin. (1), (4) și (6) privind ordonanțele adoptate de Guvern în temeiul unei legi speciale de abilitare, adoptarea și limitele ordonanțelor de urgență ale Guvernului.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 și Ordonanța Guvernului nr. 8/2008, în ansamblul său, precum și dispozițiile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 108 din 23 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 548 din 27 mai 2021, Decizia nr. 217 din 30 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 19 iulie 2021, și Decizia nr. 285 din 27 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 678 din 9 iulie 2021).

18. Analizând critica de neconstituționalitate ce vizează încălcarea prevederilor constituționale ale art. 73 alin. (3) lit. j) referitoare la adoptarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici, precum și ale art. 115 alin. (1), care se referă la abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legii organice, Curtea a reținut, că, așa cum în mod constant a statuat în jurisprudența sa, aspectele esențiale ce vizează cele trei elemente — nașterea, executarea și încetarea — ale raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici se referă în mod intrinsec la statutul acestora, statut care este reglementat prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție. În ceea ce privește reglementarea tuturor acestor aspecte în cazul polițiștilor, Curtea a constatat că acestea constituie obiectul reglementării Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare. Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 a avut ca obiect de reglementare însă salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, iar Curtea a statuat că „sistemul de salarizare, indiferent de categoria profesională vizată, nu se regăsește printre domeniile strict și limitativ, care, conform art. 73 alin. (3) din Constituție, fac obiectul de reglementare al legii organice” (a se vedea Decizia nr. 645 din 29 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1160 din 21 decembrie 2005).

19. În consecință, Curtea a constatat caracterul neîntemeiat al criticilor de neconstituționalitate formulate cu privire la Ordonanța Guvernului nr. 8/2008.

20. Referitor la prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, Curtea a constatat că, prin dispozițiile de lege criticate, legiuitorul normează un conținut clar și predictibil, care întrunește exigențele de claritate, previzibilitate și accesibilitate care intră în conținutul principiului legalității consacrat de prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție. Textul de lege criticat prevede foarte clar că se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2016 cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice și că nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010. De asemenea, modalitatea de normare prevăzută de textul de lege criticat este diferită de cea analizată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 654 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 7 martie 2018, paragraful 42, prin care s-au analizat dispoziții de lege care făceau trimitere la norme anterior abrogate și prin care s-a statuat că „prin adoptarea unei norme care face trimitere la o dispoziție legală care nu mai este în vigoare se încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție”. Prin

urmare, considerentele acestei decizii nu pot fi aplicate în prezenta cauză.

21. Având în vedere că dispozițiile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 consacră, în esență, o soluție legislativă similară celei stabilite prin art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, considerentele anterior enunțate sunt aplicabile și în ceea ce privește criticile de neconstituționalitate formulate în raport cu art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, impunându-se respingerea acestora ca neîntemeiate.

22. Sub aspectul criticilor de neconstituționalitate extrinsecă formulate în privința Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2016 și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2017, prin raportare la art. 115 alin. (4) din Constituție, Curtea a constatat că împrejurările menționate în preambulul actelor normative menționate se pot încadra în conceptul constituțional de „situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată”, astfel cum acesta a fost definit în jurisprudența Curții, ca stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pun în pericol un interes public, și anume salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2017. Curtea a mai reținut că urgența a fost motivată corespunzător în cuprinsul ordonanțelor de urgență criticate (a se vedea Decizia nr. 622 din 10 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 17 ianuarie 2020, și Decizia nr. 332 din 11 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1323 din 31 decembrie 2020).

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează în mod corespunzător valabilitatea și în cauza de față.

24. Distinct de acestea, Curtea reține că prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 și ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, criticate în prezenta cauză, dispun în sensul neaplicării valorii de referință și coeficienților de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010. Desigur, aceste prevederi legale fac inaplicabile dispozițiile Legii-cadru nr. 284/2010 referitoare la stabilirea cuantumului drepturilor salariale, dar nu în sensul contracarării voinței legiuitorului, ci în sensul protejării dreptului la salariu, ca drept fundamental, astfel încât implementarea unui nou sistem de salarizare să nu conducă la diminuarea, în practică, a drepturilor salariale ale niciuneia dintre categoriile profesionale plătite din fonduri publice. În consecință, nu se poate reține că prin adoptarea ordonanțelor de urgență criticate s-ar fi încălcat principiul separației puterilor, consacrat de dispozițiile art. 1 alin. (4) din Constituție, sau dispozițiile art. 61 alin. (1) din Constituție privind rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare.

25. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea art. 16 din Constituție, Curtea reiterează că deosebirile de tratament juridic dintre diferitele categorii socioprofesionale nu au *de plano* semnificația încălcării prevederilor art. 16 din Constituție (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 332 din 11 iunie 2020, precitată).

26. Referitor la invocarea prevederilor art. 47 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că dispozițiile legale criticate, prin conținutul lor normativ, nu pun în discuție încălcarea dreptului fundamental la pensie, care se exercită în condițiile pe care legea le stabilește.

27. În raport cu cele enunțate, Curtea constată că prin ordonanțele de urgență ale Guvernului criticate în prezenta cauză nu sunt afectate drepturi sau libertăți fundamentale și, prin urmare, dispozițiile art. 115 alin. (6) din Constituție nu sunt sub niciun aspect încălcate.

28. Curtea precizează că aspectele referitoare la interpretarea și aplicarea legii excedează controlului de constituționalitate, soluționarea acestora revenind instanțelor judecătorești.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Emil Păscuț în Dosarul nr. 28.385/3/2018 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, în ansamblul său, și ale art. II din aceasta, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, în ansamblul său, și ale art. 1 alin. (1) din aceasta, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, în ansamblul său, și ale art. 1 alin. (1) din aceasta sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 octombrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE**privind recunoașterea Asociației GAL Valea Dunării Sudolt,
județul Dolj, ca fiind de utilitate publică**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 39 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se recunoaște Asociația GAL Valea Dunării Sudolt, persoană juridică română de drept privat, fără scop lucrativ, cu sediul în comuna Bârca, str. Mihai Viteazul nr. 244 (Căminul Cultural), județul Dolj, ca fiind de utilitate publică.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂContrasemnează:p. Ministrul agriculturii
și dezvoltării rurale,**Sorin Moise,**
secretar de stat

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Tánczos Barna

București, 23 iunie 2022.

Nr. 816.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR
ȘI INFRASTRUCTURII
Nr. 998 din 6 iunie 2022

MINISTERUL FINANȚELOR
Nr. 1.491 din 23 iunie 2022

ORDIN

pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2022 și a situației centralizate privind veniturile și cheltuielile din bazele de cost pe anul 2022 ale Regiei Autonome „Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian — ROMATSA”

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 46/1998 pentru stabilirea unor măsuri în vederea îndeplinirii obligațiilor asumate de România prin aderarea la Convenția internațională EUROCONTROL privind cooperarea pentru securitatea navigației aeriene și la Acordul multilateral privind tarifele de rută aeriană, precum și a unor obligații care rezultă pentru România din regulamentele adoptate la nivelul Uniunii Europene în domeniul serviciilor de navigație aeriană, republicată, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul transporturilor și infrastructurii, și ministrul finanțelor emit prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2022 al Regiei Autonome „Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian — ROMATSA”, prevăzut în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se aprobă situația centralizată privind veniturile și cheltuielile din bazele de cost pe anul 2022, prevăzută în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — Regia Autonomă „Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian — ROMATSA” va duce la îndeplinire prezentul ordin.

Viceprim-ministru, ministrul
transporturilor și infrastructurii,
Sorin Mihai Grindeanu

Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

Regia Autonomă „Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian” — ROMATSA

București, sectorul 1, str. Ion Ionescu de la Brad nr. 10

Cod unic de înregistrare: R 1589932

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2022**

Nr.crt.		INDICATORI	Nr. rd.	Prevederi	2022
0		1	2	3	
I		VENITURI TOTALE			1.202.893,67
	1	Venituri din exploatare, din care:	1		1.193.941,00
	a)	conform bazelor de cost reglementate, din care:	3		1.081.293,65
	a1	servicii navigație aeriană de rută	4		987.905,58
	a2	servicii navigație aeriană de terminal	5		87.663,00
	a3	din alte surse	6		5.725,07
	a4	ajustări	7		0,00
	b)	servicii navigație aeriană de terminal alte aeroporturi	8		43.202,09
	c)	rambursarea contravalorii unor servicii de navigație aeriană			16.056,00
	d)	producția de imobilizări	10		
	e)	alte venituri din exploatare	11		53.389,26
	2	Venituri financiare, din care:	12		8.952,67
	a)	din imobilizări financiare	13		
	b)	din alte investiții și împrumuturi care fac parte din activele imobilizate	14		
	c)	din dobânzi	15		781,39
	d)	alte venituri financiare	16		8.171,28
	3	Venituri extraordinare	17		
II		CHELTUIELI TOTALE	18		1.176.391,54
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	19		1.153.993,16
	a)	cheltuieli de personal, din care:	20		853.088,16
	a1	cheltuieli cu salariile	21		590.075,90
	a2	cheltuieli cu asigurările și protecția socială și alte obligații legale	22		83.834,61
	a3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	23		177.780,43
	a3.1	cheltuieli sociale prevazute prin art.25 Legea nr.227/2015 privind Codul Fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare	24		16.264,85
	a4	cheltuieli pentru contracte de mandat	25		1.397,22
	b)	alte cheltuieli de operare, din care:	26		244.677,19
	b1	cheltuieli materiale	27		5.830,51
	b2	cheltuieli cu energia și apa	28		14.052,43
	b3	cheltuieli privind mărfurile	29		
	b4	cheltuieli cu serviciile executate de terți, din care:	30		165.744,96
	b4.1	EUROCONTROL	31		39.774,25
	b4.2	AACR	32		10.828,68
	b5	alte cheltuieli de exploatare, din care:	33		59.049,29
	b5.1	chelt. de protocol	34		412,30
	b5.2	chelt. de reclamă și publicitate	35		0,00
	b5.3	chelt. cu sponsorizarea	36		250,00
	c)	cheltuieli cu amortizarea imobilizărilor corporale și necorporale	37		56.227,81
	2	Cheltuieli financiare, din care:	38		22.398,38
	a)	cheltuieli privind dobânzile	39		19.531,00
	b)	alte cheltuieli financiare	40		2.867,38
	3	Cheltuieli extraordinare	41		
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	42		26.502,13
IV		IMPOZIT PE PROFIT	43		4.028,32
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	44		22.473,81
	1	Rezerve legale	45		1.325,11
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	46		
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	47		21.148,70

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

Nr.crt.	INDICATORI	Nr. rd.	Prevederi	2022
0	1	2	3	
4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi externe	48		
5	Alte repartizări prevăzute de lege	49		
6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la pct.1-5	50		0,00
7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	51		
8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome ori dividende în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat	52		
9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la pct.1-8 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	53		
VI	SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	54		64.747,82
1	Surse proprii	55		64.747,82
2	Alocații de la buget	56		
3	Credite bancare	57		
	a) - interne	58		
	b) - externe	59		
4	Fonduri europene	60		
5	Alte surse	61		
VII	CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII, din care:	62		64.747,82
1	Cheltuieli aferente investițiilor, inclusiv cele aferente investițiilor în curs la finele anului	63		64.747,82
2	Rambursări de rate aferente creditelor pentru investiții	64		
	a) interne	65		
	b) externe	66		
VIII	REZERVE, din care:	67		1.325,11
1	Rezerve legale	68		1.325,11
2	Rezerve statutare	69		
3	Alte rezerve	70		
IX	DATE DE FUNDAMENTARE	71		
1	Venituri totale	72		1.202.893,67
2	Cheltuieli aferente veniturilor totale	73		1.176.391,54
3	Nr. prognozat de personal la finele anului	74		1.663
4	Nr. mediu de salariați total	75		1.616
5	Productivitatea muncii în unități valorice (venituri totale/nr.mediu personal)	76		744,36
6	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (cheltuieli totale/venituri totale)x1000	77		977,97
7	Plăți restante	78		
	a) plăți curente	79		
	b) plăți comparabile	80		
8	Creanțe restante*	81		
	a) plăți curente	82		47.000,00
	b) plăți comparabile	83		47.000,00

* Nu cuprind serviciile de navigație aeriană pentru zborurile scutite de la plata tarifelor

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

Regia Autonomă „Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian — ROMATSA”

**SITUAȚIA CENTRALIZATĂ
privind veniturile și cheltuielile din bazele de cost pe anul 2022**

mii lei

Nr. crt	INDICATORI	Nr. rd.	Prevederi 2022
0	1	2	3
I	Venituri cuprinse în bazele de cost, din care:	1	1.140.551,74
	a) conform bazelor de cost reglementate, din care:	2	1.097.349,65
	a1 servicii navigație aeriană de rută	3	999.144,58
	a2 servicii navigație aeriană de terminal	4	92.480,00
	a3 din alte surse	5	5.725,07
	a4 ajustări	6	
	b) servicii navigație aeriană de terminal alte aeroporturi	7	43.202,09
II	Cheltuieli cuprinse în bazele de cost, din care:	8	1.100.603,90
	a) conform bazelor de cost reglementate, din care:	9	989.883,16
	a1 servicii navigație aeriană de rută, din care:	10	898.611,22
	a1.1 cheltuieli cu personal	11	695.973,58
	a1.2 alte cheltuieli de operare, din care:	12	157.321,50
	a1.2.1 ROMATSA	13	107.434,91
	a1.2.2 EUROCONTROL	14	39.774,25
	a1.2.3 AACR	15	10.112,34
	a1.3 amortizare	16	45.316,14
	a2 servicii navigație aeriană de terminal, din care:	17	91.271,94
	a2.1 cheltuieli cu personal	18	73.934,49
	a2.2 alte cheltuieli de operare, din care:	19	13.116,88
	a2.2.1 ROMATSA	20	12.400,54
	a2.2.2 AACR	21	716,34
	a2.3 amortizare	22	4.220,57
	b) servicii navigație aeriană de terminal alte aeroporturi, din care:	23	110.720,74
	b1 cheltuieli cu personal	24	85.671,02
	b2 alte cheltuieli de operare	25	18.358,62
	b3 amortizare	26	6.691,10

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**privind stabilirea modelului-cadru al acordului de colaborare dintre gestionarul fondului cinegetic și unitățile administrativ-teritoriale de pe raza fondului cinegetic**

Având în vedere referatele de aprobare nr. DMRC/159.567 din 16.11.2021 și nr. DMRC/147.665 din 22.03.2022 ale Direcției managementul resurselor cinegetice,

ținând cont de Avizul Consiliului Național de Vânătoare nr. 1/2022, în temeiul art. 6 alin. (1) lit. w) din Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare, al art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se stabilește modelul-cadru al acordului de colaborare dintre gestionarul fondului cinegetic și unitățile administrativ-teritoriale de pe raza fondului cinegetic, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Gestionarul fiecărui fond cinegetic încheie un acord de colaborare cu fiecare unitate administrativ-teritorială de pe raza fondului cinegetic, cu activități, măsuri și răspunderi concrete, în funcție de particularitățile specifice, după modelul-cadru prevăzut la art. 1.

(2) Acordul de colaborare prevăzut la art. 1 se încheie de către gestionar în maximum 30 de zile calendaristice de la intrarea în vigoare a prevederilor prezentului ordin, respectiv de la primirea gestiunii fondului cinegetic, prin încheierea procesului-verbal de predare-primire a acesteia, după caz.

(3) Gestionarii fondurilor cinegetice transmit către structurile teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care

răspunde de vânătoare câte o copie a acordurilor de colaborare încheiate conform alin. (1) și (2), în termen de 10 zile de la semnare.

Art. 3. — Structurile teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de vânătoare înaintează organului distinct, specializat în domeniul cinegetic din cadrul acesteia, lunar, situația actualizată a acordurilor de colaborare încheiate în baza prevederilor prezentului ordin, controlează și iau măsurile legale privind respectarea prevederilor acestora, potrivit competențelor legale.

Art. 4. — Nerespectarea prevederilor prezentului ordin de către gestionarii fondurilor cinegetice atrage răspunderea potrivit prevederilor legale și clauzelor contractelor de gestionare în vigoare.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Tánczos Barna

București, 7 iunie 2022.
Nr. 1.570.

ANEXĂ

.....
(denumirea persoanei juridice care are
calitatea de gestionar al fondului cinegetic)
Nr. /

Consiliul Local al

Nr. /

ACORD DE COLABORARE

între, gestionarul Fondului Cinegetic nr.
și Consiliul Local al Comunei/Orașului/Municipiului din județul

(model-cadru)

I. Obiectul acordului de colaborare

Obiectul prezentului acord de colaborare îl constituie colaborarea interinstituțională dintre și, conform prevederilor art. 6 alin. (1) lit. w) din Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare, cu respectarea reglementărilor în vigoare referitoare la conservarea biodiversității faunei cinegetice și la păstrarea echilibrului ecologic.

II. Principiile și formele de colaborare ale acordului de colaborare

2.1. Toate problemele legate de interpretarea și aplicarea dispozițiilor prezentului acord de colaborare vor fi soluționate prin consultări și negocieri bazate pe principiile respectului și înțelegerii reciproce.

2.2. Prezentul acord de colaborare se va derula pe baza următoarelor forme de colaborare:

- a) cooperarea și asistența reciprocă în vederea realizării obligațiilor prezentului acord de colaborare în conformitate cu actele normative ce reglementează activitatea fiecăreia dintre părți;
- b) informarea reciprocă, comunicarea eficientă și coordonarea acțiunilor în scopul implementării prezentului acord de colaborare;
- c) consultarea și sprijinirea în desfășurarea activităților comune.

III. Obligațiile și responsabilitățile părților

3.1. Gestionarul fondului cinegetic informează unitățile administrativ-teritoriale de pe raza fondului cinegetic cu privire la:

- a) îndeplinirea obligațiilor ce îi revin privind evaluarea populațiilor din speciile de mamifere prevăzute în anexele nr. 1 și 2 la Legea nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare;
- b) realizarea cotei de recoltă, pentru speciile de faună de interes cinegetic la care vânarea este permisă, aprobată prin ordin al conducătorului administratorului fondului cinegetic național, pentru fiecare sezon de vânătoare;
- c) asigurarea hranei complementare a populațiilor speciilor de vânat din cuprinsul fondului cinegetic, în conformitate cu instrucțiunile tehnice în vigoare;
- d) organizarea și desfășurarea acțiunilor de îndepărtare a faunei cinegetice la solicitarea utilizatorului terenurilor agricole, precum și asupra situațiilor în care se pot produce pagube proprietarilor de terenuri agricole sau de animale domestice;
- e) obligațiile legale pe care proprietarii de terenuri, de culturi agricole/silvice și de animale domestice le au în ceea ce privește practicarea vânătorii, prevenirea pagubelor și acordarea de despăgubiri pentru pagubele produse de animalele sălbatice.

3.2. Unitățile administrativ-teritoriale de pe raza fondului cinegetic furnizează, la cerere, gestionarului acestuia informațiile și documentele deținute cu privire la situația proprietății terenurilor incluse în fondul cinegetic.

3.3. Gestionarul fondului cinegetic colaborează cu unitățile administrativ-teritoriale de pe raza fondului cinegetic în vederea încheierii contractului de prestări servicii, astfel cum este prevăzut la art. 34 din Legea nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare, după modelul stabilit de comun acord de către părțile semnatare ale contractului.

3.4. Obligațiile prevăzute la pct. 3.1—3.3 nu sunt limitative, iar în funcție de problemele întâmpinate pe plan local și caracteristicile zonei, semnatarii acordului de colaborare, de comun acord, pot stabili și alte obligații.

IV Durata acordului de colaborare

4.1. Prezentul acord de colaborare se încheie pentru perioada de valabilitate rămasă pentru derularea Contractului de gestionare a faunei cinegetice nr. /..... încheiat între și, respectiv de la până la, cu posibilitatea prelungirii în situația în care perioada de valabilitate a contractului de gestionare a fondului cinegetic se prelungește.

4.2. Clauzele cuprinse în prezentul acord de colaborare nu se modifică în cazul schimbului sau cesionării fondului cinegetic, modificându-se doar titularul de contract prin act adițional încheiat între părțile semnatare ale acordului de colaborare.

V. Alte prevederi

5.1. În scopul realizării activităților propuse, părțile vor desemna persoane care vor răspunde de ducerea la îndeplinire a acestora.

5.2. Prezentul acord de colaborare poate fi modificat sau completat cu acordul scris al părților, în condițiile legii.

5.3. În caz de încetare a acordului de colaborare, ca urmare a încetării contractului de gestionare a fondului cinegetic, proiectele convenite și elaborate de către părți vor fi implementate în comun până la finalizarea acestora, cu acordul noului gestionar.

5.4. Prezentul acord de colaborare intră în vigoare la data semnării acestuia de către ambele părți.

5.5. Prezentul acord de colaborare se încheie în 2 exemplare, câte un exemplar pentru fiecare parte semnatară.

*Reprezentantul legal
al gestionarului fondului cinegetic,*

.....
(numele și prenumele, funcția și semnătura)

*Reprezentantul legal
al unității administrativ-teritoriale,*

.....
(numele și prenumele, funcția și semnătura)

ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR DIN ROMÂNIA

COLEGIUL MEDICILOR DIN ROMÂNIA

DECIZIE

pentru prorogarea termenului prevăzut de Decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor din România nr. 5/2022 privind înființarea, organizarea și funcționarea Corpului experților medicali al Colegiului Medicilor din România

În temeiul art. 414 și 439 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul național al Colegiului Medicilor din România d e c i d e:

Articol unic. — Termenul prevăzut de art. 13 din Decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor din România nr. 5/2022 privind înființarea, organizarea și funcționarea Corpului experților medicali al Colegiului Medicilor din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 242 din 11 martie 2022, se prorogă până la data de 30 septembrie 2022.

Președintele Colegiului Medicilor din România,
Daniel Coriu

București, 24 iunie 2022.
Nr. 16.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

